

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Czakó-Háger-Kálmán-Kozslik-Turnyánszki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czakó Károly ügyvéd - ...) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., hivatkozási szám: ...) alperes ellen energiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a Zelkó és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kálló János Márk ügyvéd -...) által képviselt alperesi beavatkozó neve (alperesi beavatkozó címe) beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2006. évi szeptember hó 25. napján kelt 3.K.30.999/2006/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett, és 12. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.500 (azaz hétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Sz-i ingatlanon, mint fogyasztási helyen az alperesi beavatkozó 1999. évi november hó 4. napján ellenőrizte a fogyasztásmérőket. Ekkor szabálytalanságot nem észlelt. A 2003. évi október hó 16. napján megtartott ismételt ellenőrzés során a nappali és az éjszakai fogyasztásmérőt - ténymegállapító jegyzőkönyv felvételét követően - leszerelte, miután megállapította, hogy a fogyasztásmérők leolvasó ablaküvege és a fémház között rés van, a fogyasztásmérőben műanyag

forgácsdarabok láthatók. Az alperesi beavatkozó a látottak alapján feltételezte, hogy a mérőbe történt beavatkozással megvalósuló szerződésszegéssel áll szemben.

A 2004. évi február hó 3. napján megtartott szakértői vizsgálat az alperesi beavatkozó feltételezését alátámasztotta annyiban, hogy a szakértő megállapította, hogy a nappali fogyasztásmérő befolyásolt állapotban volt. Az alperesi beavatkozó kizárólag a nappali fogyasztásmérőt vizsgálta meg a szakértővel, az éjszakai fogyasztásmérő vizsgálatára nem került sor.

Az alperesi beavatkozó 2005. évi december hó 30. napjáig bezáróan - a fogyasztói szerződésszegésre figyelemmel - 534.444 forint kötbér megfizetésére kötelezte a felperest.

A felperes a 2005. évi október hó 12. napján az alpereshez érkezett panaszbeadványában a kötbér követelés törlését, és a szerződésszegéssel kapcsolatos szolgáltatói eljárás kivizsgálását, illetőleg az eljárás megszüntetését kérte.

Az alperes a 2005. évi december hó 20. napján kelt ... számú határozatával a fogyasztói panasznak részben helyt adott és kötelezte az alperesi beavatkozót, hogy a 2005. évi december hó 30. napjáig a fogyasztó szerződéses ügyében meghatározott 534.444 forint kötbér követelését módosítsa úgy, hogy annak meghatározására kizárólag a nappali fogyasztásmérő esetében kerüljön sor, az éjszakai mérő esetében pedig ne. Az alperes határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy a szolgáltató által csatolt iratokból megállapítható volt a fogyasztói szerződésszegés megvalósulása. Figyelemmel arra, hogy az alperesi beavatkozó kizárólag a nappali fogyasztásmérő szakértői vizsgálatát végeztette el, az éjszakai fogyasztásmérő adatai figyelembe vételével a kötbér követelését nem tartotta alaposnak a villamos energiáról szóló többször módosított 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 89.§-ának (4) bekezdése, valamint a Vet. végrehajtására kiadott 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet 1/b. számú mellékletének 18.§-ának (1) bekezdése, illetőleg az Elosztói Üzletszabályzat 7.8.4.4 pontja alapján.

Az alperes határozatával szemben a felperes keresetet nyújtott be, melyben kérte annak bírósági felülvizsgálatát és oly módon történő megváltoztatását, hogy a szerződésszegés miatt megindult eljárás megszüntetésére kerüljön sor. A felperes állította, hogy 2000. november hó 4. napja óta viseli az adott ingatlan villamos energia terheit, figyelemmel arra, hogy a korábbi tulajdonos, id. Sz. L. ekkor meghalt. Kiemelte, hogy ettől az időponttól folyamatosan eleget tett fizetési kötelezettségének, a fogyasztásmérő belsejébe idegen eszközzel nem hatolt be, annak hibájáról nem tudott. Nem zárta ki azonban azt, hogy a korábbi tulajdonos, illetőleg annak megbízásából bárki a változtatást (átalakítást) elvégezte. Hiányolta a korábbi, illetőleg jelenlegi fogyasztási adatok összevetését, illetőleg utalt arra is, hogy életkörülményeiben nem következett be olyan változás, amely egy ilyenfajta

beavatkozást a részéről indokoltta tett volna. Hivatkozott arra, hogy jogszabályt nem sértett, így a követelt összeg megfizetésére jogszerűen nem kötelezhető.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Változatlanul fenntartotta a határozatában tett megállapításokat, és ismételten arra hivatkozott, hogy sem eljárásjogi, sem anyagi jogi jogszabályt nem sértett a döntés meghozatalakor. Külön kiemelte, hogy a felszerelt fogyasztásmérő állagmegőrzése a fogyasztó feladata, ugyanakkor a szolgáltatónak nem kell vizsgálnia, hogy a beavatkozást ki, és milyen időpontban végezte el. Utalt rá, hogy az áram vételezése, azaz a fogyasztás önmagában a fogyasztó felelősségét, és a szerződésszegés miatti helytállási kötelezettségét eredményezi. Álláspontja szerint a felperesnek felróható, hogy a korábbi tulajdonos halálát követően a fogyasztásmérő tulajdoni viszonyait nem rendezte, ezért nem háríthatja el a felelősségét sem.

Az alperesi beavatkozó szintén a kereset elutasítását kérte, és változatlanul fenntartotta, hogy a jegyzőkönyv, illetőleg a szakértői vizsgálat igazolja a fogyasztói szerződésszegést, ezért a határozat jogszerű.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján elutasította. Ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy sem a közigazgatási, sem pedig a peres eljárás során a felperes nem vitatta a fogyasztásmérőbeni külső beavatkozás tényét, illetőleg azt, hogy azt esetleg a korábbi tulajdonos, vagy annak felkérése alapján más személy végezte el. A Vet. 88.§-ának f) pontjára utalással kiemelte, hogy a szabálytalan vételezést megvalósító szerződésszegés esetén objektív helytállási kötelezettség van, így a felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy 2000. év november hó 4. napja óta ilyen beavatkozást a mérőórán nem végzett el. Külön kiemelte, hogy a fogyasztó, amennyiben a mérőóra sérülését észleli, úgy azt haladéktalanul köteles a szolgáltatónak bejelenteni, ugyanakkor a szolgáltatótól nem várható el annak kétséget kizáró igazolása, hogy ki, és mikor végezte el a beavatkozást. A felperes által csatolt bizonyítékot nem találta a megállapított tényeket cáfolónak, így arra alkalmasnak sem ítélte, hogy a felperesi pernyertességet elősegítse. Elfogadta azt az alperesi hivatkozást, hogy a per kimenetele szempontjából irreleváns, hogy kivel kötött szolgáltatói szerződést az alperesi beavatkozó, hiszen a közüzemi szolgáltatást a felperes vette igénybe, és ez a felelősségét megalapozza. A 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet 1/a. számú mellékletének 9.§-ának (2) bekezdésére hivatkozva megállapította, hogy a felperes helytállási kötelezettsége nem csak 2000. év november hó 4. napjától, hanem azt megelőző időponttól kezdve is fennáll. Nem fogadta el azt a hivatkozást sem, hogy elegendő a fogyasztásmérő leolvasójánál a fogyasztó személyének változását bejelenteni. Az eltelt idő nagyságára figyelemmel a személyes eljárás szükségességére mutatott rá. Megállapította, hogy az alperes a tényállást megfelelő módon és a szükséges mértékben, az eljárási szabályok betartásával feltárta, és okszerű következtetései révén megalapozott és jogszabályoknak megfelelő döntést hozott.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelynek megváltoztatását, és az alpereshez benyújtott kérelmének elfogadását kérte. Ismételten kiemelte: nem tudott arról, hogy az óra sérült, illetőleg azt bárki befolyásolta volna, ezért nem róható terhére az óra külsőleg sem észlelhető hibája, mely okból felelőssége sem áll fenn. Állította, az sem róható fel neki, hogy nem kötött új közüzemi szerződést a szolgáltatóval. Szerződésszegés hiányában vitatta helytállási kötelezettségét. A fellebbezés kiegészítésében hangsúlyozta: nem látja biztosítottak azt, hogy a ténymegállapító jegyzőkönyv felvételét és az óra leszerelését követően a mérőórán változtatást ne lehetett volna végrehajtani. Utalt arra, hogy a leszerelés nem a fogyasztó és nem is a meghatalmazottja jelenlétében történt, az órák bedobozolására a helyszínen nem került sor.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a hatályos jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozott. Külön kiemelte, hogy a keresetindításkor hatályos, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény 72.§-ának (1) bekezdése alapján a közigazgatási szerv határozatának bírósági felülvizsgálata csak jogszabálysértés esetén kérhető, ugyanakkor a határozat meghozatala során az eljárási és anyagi jogi jogszabályokat betartotta.

Az alperesi beavatkozó a felperes fellebbezésére észrevételt nem tett.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése szerinti terjedelemben, az előterjesztett fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, a Pp. 340.§ának (5) és (6) bekezdése alapján tárgyaláson kívül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§-ában foglaltaknak megfelelően a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése teljes mértékben helytálló volt, azzal a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan érveket felsorakoztatni nem tudott, amelyek az elsőfokú ítélet megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését eredményezhették volna.

Helyes az az elsőfokú bírói érvelés, amelynek értelmében a felperes a Vet. 3.§-ának 15. pontja alapján fogyasztónak minősül, függetlenül attól, hogy eleget tett-e a 180/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet 1/a. számú melléklete (Villamos energia közüzemi szabályzat) 9.§-ának (2) bekezdése szerinti változás-bejelentési és új közüzemi szerződéskötési kötelezettségének. E jogszabályhely értelmében ugyanis a közüzemi szolgáltatás tényleges igénybevételeivel (aminek tényét a felperes nem vitatta) az új lakossági fogyasztót - a korábbi fogyasztóval kötött szerződés tartalmával azonos - jogok illetik meg, és kötelezettségek terhelik. Ebben az

esetben a szerződés gyakorlatilag a szolgáltatás igénybevételével létrejön (a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 388.§ (1) bek.).

Amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott, a Vet. 88.§-ának f) pontja alapján a fogyasztó részéről szerződésszegésnek minősül, ha a fogyasztásmérő berendezés befolyásolásával vagy megkerülésével vételez.

A közüzemi szerződést akkor szegte meg a felperes, amikor a nem vitatottan befolyásolt állapotú fogyasztásmérőből villamos energiát vételezett.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a másodfokú bíróság, hogy az alperesi határozat a felperes felelősségét nem a mérőóra befolyásolásáért állapította meg, hanem a már ilyen állapotban lévő órával történő vételezésért. Mint azt az elsőfokú bíróság is - helyesen - kifejtette: közömbös, hogy a felperes maga alakította-e ki a szabálytalan vételezés körülményeit vagy sem, illetőleg hogy ő maga tudott-e a mérőóra átalakításáról vagy sem. A fogyasztó ugyanis az ingatlanán elhelyezett fogyasztásmérő bármely megváltoztatásából eredő szabálytalan vételezésért köteles helytállni.

Az azzal kapcsolatos fellebbezési érvekkel összefüggésben, amelyek szerint a mérőórák kezelése a leszerelés után nem volt szabályszerű, az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság. A ténymegállapító jegyzőkönyv szerint a két (nappali, illetőleg éjszakai) fogyasztásmérőt dobozolta, ... és ... számú záró pecséttel ellátva vitték el a helyszínről az alperesi beavatkozó munkatársai. Ezt követően - a szakértői vizsgálatról készült jegyzőkönyv szerint - a perbeli nappali fogyasztásmérő a ... számú műanyag záró pecséttel sértetlenül lezárt dobozban került a szakértőhöz. Ilyen módon a felperes által állított „köztes manipulálás” lehetősége a nappali mérő vonatkozásában egyértelműen kizárható.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése szerint - lényegében helyes indokai alapján - hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján a fellebbezési illeték viselésére. Az alperesi beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, így annak megfizetéséről nem kellett rendelkeznie a másodfokú bíróságnak.

Budapest, 2008. évi január hó 16. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. tanácselnök, **dr. Fehérné dr. Tóth Kincső** s.k. előadó bíró, **dr. Bacsa Andrea** s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
bíróági írnok